

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 794/2016
26.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. Кривичног законика у вези кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 3. у вези става 2. и става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.В., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду К бр. 272/12 од 03.09.2015. године и Кв. бр. 264/16 од 15.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адв. М.В., као основан, па се, у односу на окривљеног С.С., а по службеној дужности и у односу на окривљене А.Г., Д.Р. и М.П., **ДЕЛИМИЧНО УКИДА** правноснажно решење Вишег суда у Новом Саду К бр. 272/12 од 03.09.2015. године и то само у обавезујућем делу у првом и трећем ставу изреке као и решење тога суда Кв бр. 264/16 од 15.04.2016. године, и предмет враћа Вишем суду у Новом Саду као првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду К бр. 272/12 од 03.09.2015. године (у ставу првом) окривљени А.Г., С.С., Д.Р. и М.П. обавезани су да:

- оштећенима Б.Д., Ј.Д., К.И., Љ.И. и С.В. исплате износе сваки понаособ по 1.387.781,25 динара на име награде и накнаде за заступање пуномоћника оштећених адвоката А.Б.;
- оштећеном Н.М. исплате износ сваки понаособ од по 554.625,00 динара, на име награде и накнаде за заступање пуномоћника оштећеног адвоката А.М.;

- оштећенима Б. и Д.М., Р., М. и Г.А., Н., Љ., А. и М.П. исплате износ сваки од по 1.819.500,00 динара, на име награде и накнаде за заступање пуномоћника оштећених адвоката С.Д. и Љ.Д.;

а све у року од 30 дана од дана правноснажности тог решења под претњом принудног извршења.

Ставом трећим наведеног решења, окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка и то сваки понаособ износе од по 698.776.045,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења.

У ставу другом наведеног решења, захтеви пуномоћника оштећених Ј. и Б.Д., К. и Љ.И. и С.В., адвоката А.Б. у делу преко досуђеног износа од 5.551.125,00 динара па до постављеног износа од 5.928.750,00 динара, те пуномоћника оштећеног Н.М. адвоката А.М. у делу преко досуђеног износа од 2.218.500,00 динара па до постављеног износа од 2.479.500,00 динара и пуномоћника оштећених М.Б. и Д., Р., М. и Г.А., Љ., Н., А. и М.П., адв. С.Д. и Љ.Д. у делу преко досуђеног износа од 7.278.000,00 динара па до постављеног износа од 7.836.000,00 динара су одбијени као неосновани.

Ставом четвртим наведеног решења одлучено је да трошкови кривичног поступка који чине трошкове лечења окривљених А.Г., С.С., Д.Р. и М.П. за време док су се налазили у притвору у укупном износу од 52.371,42 динара падају на терет буџетских средстава суда. Ставом петим цитираног решења одлучено је да трошкови кривичног поступка који се односе на награду и нужне издатке браниоца по службеној дужности окривљеног М.П., адв. В.Б. и трошкови који се односе на награду и нужне издатке браниоца по службеној дужности окривљеног А.Г., адв. Н.З., падају на терет буџетских средстава суда, док су ставом шестим окривљени ослобођени плаћања паушалног износа.

Одлучујући о жалбама окривљеног А.Г. и његовог браниоца, адв. Н.З., браниоца окривљеног С.С., адв. Ј.Ј., браниоца окривљеног Д.Р., адв. Д.М., браниоца окривљеног М.П., адв. В.Б. као и пуномоћника оштећеног Н.М., адв. А.М., Виши суд у Новом Саду је решењем Кв бр. 264/16 од 15.04.2016. године исте одбио као неосноване.

Против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду К бр. 272/12 од 03.09.2015. године и Кв бр. 264/16 од 15.04.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео бранилац окривљеног С.С., адв. М.В., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с'предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, а побијана решења преиначи тако што ће у смислу навода у захтеву одбити захтев оштећених за накнаду трошкова поступка а окривљеног С.С. ослободи од плаћања трошкова поступка.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке и на седници већа размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адв. М.В., истиче се да је правноснажним решењима Вишег суда у Новом Саду К бр. 272/12 од 03.09.2015. године и Кв бр. 264/16 од 15.04.2016. године повређен закон и то конкретно како то из образложења захтева произилази одлуком о трошковима кривичног поступка суд је повредио закон - члан 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. ЗКП.

Према ставу браниоца окривљеног Виши суд у Новом Саду својим пресудом К бр. 272/12 од 23.06.2014. године којом је окривљеног С.С. огласио кривим и осудио због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. КЗ у вези кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 3. у вези става 2. и става 1. на казну затвора у трајању од девет година, одлучујући о трошковима кривичног поступка на основу члана 262. став 2. ЗКП доноси одлуку да се о истима - трошковима кривичног поступка одлучи посебним решењем на који начин је повредио закон и то члан 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. ЗКП.

Истакнуте наводе захтева Врховни касациони суд оцењује основаним, а из следећих разлога:

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је чланом 262. став 1. ЗКП прописано да ће суд у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Чланом 264. став 1. ЗКП прописано је да кад суд окривљеног огласи кривим, изрећиће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

Имајући у виду да је пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр. 272/12 од 23.06.2014. године поред осталих, окривљени С.С. оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. КЗ у вези кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 3. у вези става 2. и става 1. и осуђен на казну затвора у трајању од девет година, то је по оцени Врховног касационог суда Виши суд у Новом Саду, морао сагласно одредби члана 262. став 1. ЗКП и члана 264. став 1. ЗКП у пресуди одлучити и о накнади трошкова кривичног поступка односно пресудом одлучити ко ће сносити трошкове кривичног поступка а не да сагласно одредби члана 262. став 2. ЗКП одлучи да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити посебним решењем.

Ово поготову када се има у виду да је чланом 262. став 2. ЗКП прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве. Подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана.

Како у конкретној ситуацији то није случај, то је Врховни касациони суд уважио на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адв. М.В., као основан и делимично укинуо правноснажно решење Вишег суда у Новом Саду К бр. 272/12 од 03.09.2015. године, и то само у обавезујућем делу, ближе описаном у ставовима један и три изреке наведеног решења као и решење тога суда по изјављеним жалбама Кв бр. 264/16 од 15.04.2016. године и предмет вратио Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање а у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Врховни касациони суд није овлашћен да доноси одлуку о делу одлуке о трошковима кривичног поступка донете у корист окривљених, а које нису обухваћене захтевом, иако је имао у виду да су побијана решења донета незаконито, односно противно члану 261. став 1. ЗКП.

Одредбом члана 489. став 2. ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд ако нађе да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног постоје и за којег од саопштених у погледу којег није подигнут захтев за заштиту законитости, поступити по службеној дужности као да такав захтев постоји (*beneficium cohaesionis*).

С`тога је Врховни касациони суд, поступајући по службеној дужности, у смислу одредбе члана 489. став 2. ЗКП, правноснажна решења укинуо и у односу на окривљене А.Г., Д.Р. и М.П. налазећи да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног С.С. постоји и у односу на саопштене А.Г., Д.Р. и М.П., у погледу којих нису подигнути захтеви за заштиту законитости, те и у односу на ове окривљене применом одредбе члана 492. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.